

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๓๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๓๘๖ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนค./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กทย./กวม. และ กศก.

สวพ.๔ ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของนายสุชาติ แก้วกมลจิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๒๐๓๘) กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศวพ.สุรินทร์ สวพ.๔ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายอังกูร สุวรรณโณ)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

รักษาการแทน ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

1. ผลงาน จำนวนไม่เกิน 3 เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ 1

เรื่อง วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอ้อยในพื้นที่ไม่เหมาะสมสำหรับปลูกข้าวจังหวัดสุรินทร์

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 02-09-59-01-01-01-05-59, 02-09-59-01-01-02-05-60

ระยะเวลาดำเนินการ กุมภาพันธ์ 2561 ถึง กันยายน 2562

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบใน ฐานะ
1. นายสุชาติ แก้วกมลจิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	85%	หัวหน้า การทดลอง
2. นายอนุชา เหลาเคน ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	10%	ผู้ร่วม การทดลอง
3. นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยโสธร จังหวัดยโสธร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	5%	ผู้ร่วม การทดลอง

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทดสอบอ้อยสายพันธุ์ต่าง ๆ และการจัดการปุ๋ยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยในพื้นที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวในจังหวัดสุรินทร์ และขยายผลสู่เกษตรกรในพื้นที่เป้าหมาย ดำเนินการระหว่างวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561 ถึง เดือนกันยายน 2562 ประกอบด้วย 2 การทดลอง การทดลองที่ 1 ทดสอบสายพันธุ์อ้อย วางแผนการทดลองแบบ RCB 3 กรรมวิธี 6 ซ้ำ ได้แก่ ปลูกอ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 อุ้ทอง 12

และ LK 92-11 ผลการทดลอง พบว่า ในพื้นที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว (S3) ผลผลิตและความหวานของ อ้อยแต่ละพันธุ์มีความแตกต่างทางสถิติ โดยอ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด 9.5 ตันต่อไร่ และมี ค่าความหวานเฉลี่ยสูงสุด 12.75 ซีซีเอส การทดลองที่ 2 ทดสอบการใส่ปุ๋ย ประกอบด้วย 2 กรรมวิธี คือ ใส่ปุ๋ย ตามค่าวิเคราะห์ดินตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และวิธีปฏิบัติของเกษตรกร โดย ใช้อ้อยพันธุ์ขอนแก่น 3 เป็นพันธุ์ทดสอบ ผลการทดสอบพบว่า การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสม สำหรับการปลูกข้าว สามารถเพิ่มผลผลิตอ้อยได้ร้อยละ 13.56 และสามารถลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยเคมีในการผลิตอ้อยได้ร้อยละ 29.95 เกษตรกรมีรายได้สุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 50.46 การปรับเปลี่ยนพื้นที่ไม่เหมาะสมสำหรับการ ปลูกข้าวเป็นอ้อย สามารถเพิ่มรายได้สุทธิให้กับเกษตรกร 2,154 บาทต่อไร่ หรือคิดเป็น 2.65 เท่าของรายได้สุทธิ จากการปลูกข้าว ทำการขยายผลเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยให้กับเกษตรกรในพื้นที่เป้าหมายที่มีพื้นที่ไม่ เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว ได้เกษตรกรเครือข่าย 96 แปลง 480 ไร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรใน พื้นที่เป้าหมายในรูปแบบการฝึกอบรม การประชุมเสวนาจำนวน 8 ครั้ง เกษตรกร 680 ราย

ผลงานลำดับที่ 2

เรื่อง การทดสอบเทคโนโลยีการลดต้นทุนการผลิตข้าวโพดหวานด้วยปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์-วัน ในพื้นที่จังหวัด
สุรินทร์

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 01-194-62-01-01-00-02-62

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม 2561 ถึง กันยายน 2563

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบใน ฐานะ
1. นายสุชาติ แก้วกมลจิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	85%	หัวหน้า การทดลอง
2. นางสาวพีชณิตดา ธารานุกูล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	10%	ผู้ร่วม การทดลอง
3. นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยโสธร จังหวัดยโสธร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	5%	ผู้ร่วม การทดลอง

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์-วัน สำหรับการผลิต
ข้าวโพดหวานในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ และขยายผลสู่เกษตรกรพื้นที่เป้าหมาย ดำเนินการทดสอบในแปลง
เกษตรกร อำเภอสังขะ และอำเภอลำตวน จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงกันยายน 2563
ประกอบด้วย 2 กรรมวิธี คือ 1) ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินอัตรา 75% ของค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ
ฟิซีฟิอาร์-วัน อัตรา 1 กิโลกรัมต่อไร่ (กรรมวิธีทดสอบ) และ 2) ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน (กรรมวิธีเกษตรกร)
ใช้พันธุ์ข้าวโพดหวานพันธุ์การค้าที่เกษตรกรปลูกเป็นพันธุ์ทดสอบ การปฏิบัติดูแลรักษาอื่น ๆ ตามวิธีเกษตรกร
ผลการทดสอบพบว่า กรรมวิธีทดสอบ สามารถลดต้นทุนการใส่ปุ๋ยเคมีในการผลิตข้าวโพดได้ร้อยละ 23.16

ให้ผลผลิตน้ำหนักรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.19 เกษตรกรมีรายได้สุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.67 มีผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่ายการลงทุนเท่ากับ 2.38 สูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกรร้อยละ 8.4 เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีในระดับดีถึงดีมาก ขยายผลเทคโนโลยีสู่เกษตรกรในพื้นที่เป้าหมายจำนวน 8 ราย พื้นที่ 8 ไร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรในรูปแบบการประชุมเสวนา/การฝึกอบรม จำนวน 2 ครั้ง เกษตรกร 60 ราย

ผลงานลำดับที่ 3

เรื่อง การจัดการปุ๋ยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยแบบเกษตรกรมีส่วนร่วมจังหวัดสุรินทร์

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 02-30-63-01-01-00-03-63, 02-30-64-01-00-00-02-64

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม 2562 ถึง ธันวาคม 2564

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบใน ฐานะ
1. นายสุชาติ แก้วกลมจิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	80%	หัวหน้า การทดลอง
2. นางสาวศรีนวล สุราษฎร์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	10%	ผู้ร่วม การทดลอง
3. นางนวลจันทร์ ศรีสมบัติ ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยโสธร จังหวัดยโสธร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	5%	ผู้ร่วม การทดลอง
4. นายอภิชาติ เมืองซอง ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี	5%	ผู้ร่วม การทดลอง

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์-ทรี สำหรับการผลิตอ้อยในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ และขยายผลสู่เกษตรกรพื้นที่เป้าหมาย ดำเนินการทดสอบในแปลงเกษตรกร อำเภอ กาบเชิง อำเภอปราสาท และอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างเดือนตุลาคม 2562 ถึงเดือนธันวาคม 2564

ประกอบด้วย 2 การทดลอง การทดลองที่ 1 ทดสอบปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-ทรี ร่วมกับปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ประกอบด้วย 2 กรรมวิธี คือ 1) ใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินอัตรา 75 เปอร์เซ็นต์ ของค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-ทรี อัตรา 1 กิโลกรัมต่อไร่ (กรรมวิธีทดสอบ) และ 2) ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ขอนแก่น 3 เป็นปุ๋ยทดสอบ ผลการทดสอบพบว่า การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินอัตรา 75 เปอร์เซ็นต์ ของค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-ทรี สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักร้อยละเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.88 ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้สุทธิให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.01 นอกจากนี้ ยังช่วยลดต้นทุนปุ๋ยเคมีในการผลิตอ้อยได้ร้อยละ 8.13 การทดลองที่ 2 ทดสอบขยายผลในพื้นที่เกษตรกรในอ้อยปลูก จำนวน 10 แปลง และอ้อยต่อ จำนวน 5 แปลง มีวิธีปฏิบัติการทดสอบเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 ผลการทดสอบ พบว่า การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินอัตรา 75 เปอร์เซ็นต์ ของค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-ทรี ในอ้อยปลูก สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักร้อยละเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.42 ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้สุทธิให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.93 และสามารถลดต้นทุนปุ๋ยเคมีในการผลิตอ้อยได้ร้อยละ 14.6 ทำให้เกษตรกรมีผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่ายการลงทุน (BCR) เท่ากับ 1.43 สูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกรร้อยละ 4.9 และในอ้อยต่อ สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักร้อยละเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.73 ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้สุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.39 นอกจากนั้น ยังช่วยลดต้นทุนลดต้นทุนปุ๋ยในการผลิตอ้อยได้ร้อยละ 14.84 ทำให้เกษตรกรมีผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่ายการลงทุน (BCR) เท่ากับ 1.60 สูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกรร้อยละ 8.13 เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีในระดับดีมากและดี ขยายผลเทคโนโลยีสู่เกษตรกรในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 12 แปลง พื้นที่ 40 ไร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรในรูปแบบการประชุมเสวนา/ฝึกอบรม จำนวน 2 ครั้ง เกษตรกร 70 ราย

2. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน 1 เรื่อง

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโดยการจัดการดินปุ๋ยและการจัดการการผลิตอ้อยอย่างยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

1. การทดสอบเทคโนโลยีการลดต้นทุนการผลิตข้าวโพดหวานด้วยปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-วัน ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ รายงานประจำปี 2554 ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 4 กันยายน 2563

2. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยในพื้นที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวในจังหวัดสุรินทร์ วารสารสำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - มิถุนายน 2564

3. การทดสอบเทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-ทรี ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินในพื้นที่สภาพภูมินิเวศน์ กลุ่มชุดดินที่ 41 ปริมาณน้ำฝน 1,400 มิลลิเมตรต่อปี จังหวัดสุรินทร์ การประชุมแถลงผลงานวิจัยสิ้นสุด ปี 2559 - 2564 กรมวิชาการเกษตร 18 - 20 กรกฎาคม 2565

4. การทดสอบเทคโนโลยีการลดต้นทุนการผลิตข้าวโพดหวานด้วยปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-วัน ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ การประชุมแถลงผลงานวิจัยสิ้นสุด ปี 2559 - 2564 กรมวิชาการเกษตร 18 - 20 กรกฎาคม 2565

5. การทดสอบเทคโนโลยีลดต้นทุนการผลิตข้าวโพดหวานด้วยปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-วัน ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ เอกสารเล่มบทความ การประชุมวิชาการข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ ครั้งที่ 40 3 - 5 สิงหาคม 2565

6. เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยในพื้นที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าวในจังหวัดสุรินทร์ เทคโนโลยีการผลิตพืชที่เหมาะสมกับภูมิสังคม เอกสาร 30 ปี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1 - 8 กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สิงหาคม 2565

7. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลังด้วยปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์-ทรี งานประชุมวิชาการนวัตกรรม การเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ ครั้งที่ 1 18-19 สิงหาคม 2565

8. การจัดการดินปุ๋ยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ เอกสารประกอบการประชุม แลกผลการทำงาน สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 ประจำปี 2565 5 - 6 กันยายน 256

9. เทคโนโลยีการผลิตอ้อยที่เหมาะสมเฉพาะพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ เอกสารประกอบการฝึกอบรม เกษตรกร หลักสูตร เทคโนโลยีการจัดการการผลิตอ้อยอย่างยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โครงการศูนย์เรียนรู้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ปีงบประมาณ 2566 31 มกราคม 2566

4. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง อ้อย: เทคโนโลยีการผลิตอ้อยที่เหมาะสมเฉพาะพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นายสุชาติ แก้วกมลจิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ 2078)

สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ 2078)

สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี กรมวิชาการเกษตร

1. เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโดยการจัดการดินปุ๋ยและการจัดการการผลิตอ้อยอย่างยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศไทยปีละประมาณ 250,000 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 ของ GDP ภาคเกษตร เป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้เกี่ยวข้องมากมายในทุกระดับตั้งแต่ระดับไร่นาถึงโรงงานน้ำตาลและอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ เช่น การผลิตไฟฟ้า ไม้อัด กระดาษ เอทานอล สุรา อาหาร และอาหารสัตว์ เป็นต้น สถานการณ์พื้นที่ปลูกอ้อยปีการผลิต 2564/65 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกอ้อย 11,022,348 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 159,738 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.47 สืบเนื่องมาจากราคาน้ำตาลตลาดโลกมีแนวโน้มที่ดี ส่งผลให้ราคาอ้อยขยับเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยส่วนหนึ่งหันกลับมาปลูกอ้อยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ราคาอ้อยจะสูงขึ้นแต่ต้นทุนภาพรวมก็สูงขึ้นด้วย อาทิ ค่าน้ำมัน ค่าแรงงาน และค่าปุ๋ย รวมทั้งวิธีการผลิตที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาเพื่อเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต ลดปัญหาจากแคลนแรงงาน และปัญหาการเกิดภาวะฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้เหลือจากการประกอบอาชีพมากขึ้น มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความยั่งยืนในระบบการผลิตอ้อย ปัจจัยสำคัญที่ต้องพัฒนาก็คือ ความอุดมสมบูรณ์ของดินที่เสื่อมโทรมจากการปลูกพืชต่อเนื่องกันมาตลอดเป็นเวลาหลายสิบปี และในการผลิตพืชที่เป็นสินค้าหลักสำคัญอย่างอ้อยจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เนื่องจากการใช้ปุ๋ยเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงในการเพิ่มการเจริญเติบโต และผลผลิตอ้อย รวมถึงการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แกดิน ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการผลิตอ้อยคือ การขาดแคลนแรงงานในการเก็บเกี่ยวผลผลิตเนื่องจากหาแรงงานในการเก็บเกี่ยวยาก ค่าจ้างแรงงานแพง เกษตรกรจึงต้องเผาอ้อยเพื่อความสะดวกในการเก็บเกี่ยว เนื่องจากสามารถตัดได้ปริมาณมากและใช้เวลาไม่น้อยกว่าตัดอ้อยสดที่ต้องเสียเวลารีดใบออก อย่างไรก็ตาม การตัดอ้อยไฟไหม้นอกจากจะทำให้เกิดการสูญเสียน้ำหนักรวมผลผลิต และคุณภาพความหวานแล้ว ยังทำลายอินทรีย์วัตถุที่ควรกลับคืนสู่ดินลดลงถึง 10% และการที่ไม่มีเศษซากใบอ้อยคลุมดิน ทำให้ดินสูญเสียความชื้นได้ง่าย ทำให้ดินเกิดปัญหาดินแน่นทึบ รากอ้อยเจริญเติบโตได้ไม่ดี และยังทำให้หนอนกออ้อยเข้าทำลายอ้อยตอมมากกว่ามีใบคลุมถึง 40% รวมทั้ง ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทำให้เกิดภาวะฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ส่งผลเสียต่อสุขภาพ วิธีการเก็บเกี่ยวอ้อยโดยไม่

เผาแปลงมีด้วยกันหลายวิธี ตั้งแต่การใช้รถตัดอ้อยเข้าไปเก็บเกี่ยว การใช้รถตัดอ้อยมีประโยชน์คือใบอ้อยที่ถูกตัดด้วยรถตัดอ้อย จะถูกปั่นและปกคลุมที่ผิวดิน ซึ่งมีประโยชน์คือ การรักษาความชื้นในดินให้แก่ต่ออ้อยได้ยาวนานขึ้น และยังทำให้อัตราการแตกกอใหม่ดีขึ้นอีกด้วย การใช้เครื่องสางใบอ้อย จะช่วยให้ตัดอ้อยได้รวดเร็วและประหยัดแรงงาน โดยมีผลงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การสางใบอ้อยก่อนการเก็บเกี่ยวอ้อยสดช่วยให้คนงานตัดอ้อยสามารถตัดอ้อยสดได้เร็วขึ้นและคุ้มค่าต่อการลงทุน การใช้เครื่องสับใบอ้อย สับกลบใบและเศษซากอ้อยคลุมเคล้าลงดิน เพื่อความสะดวกต่อการเตรียมดินปลูกอ้อยใหม่ทดแทนวิธีการเผาใบอ้อย เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยเฉพาะด้านเครื่องจักรกลเกษตร ซึ่งปัจจุบัน มีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับพื้นที่ปลูกอ้อย ต้องใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวทำให้มีต้นทุนการเก็บเกี่ยวผลผลิตสูงถึงร้อยละ 35 ของต้นทุนรวมทั้งหมด ส่งผลให้เกษตรกรประสบภาวะขาดทุน นอกจากนั้นแล้ว ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในการเก็บเกี่ยว ทำให้เกษตรกรต้องเผาแปลงอ้อยก่อนเก็บเกี่ยว ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการเก็บเกี่ยว ซึ่งส่งผลให้สูญเสียน้ำหนักผลผลิตและคุณภาพความหวาน ทำลายอินทรีย์วัตถุในดิน และส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทำให้เกิดภาวะฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ส่งผลเสียต่อสุขภาพ ดังนั้น แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโดยการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และการจัดการการผลิตอ้อยอย่างยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเกษตรกร เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การผลิตอ้อยที่ยั่งยืนต่อไปได้

3. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

1. พื้นที่ปลูกอ้อยส่วนใหญ่มีลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย ทรายปนร่วน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ทำให้อ้อยมีผลผลิตต่ำ โดยเฉพาะอ้อยต่อ และไว้ตอได้น้อย แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตอ้อยเกษตรกรควรมีการปรับปรุงบำรุงดินก่อนปลูกอ้อย เช่น การปลูกพืชบำรุงดิน การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ หรือการใช้ปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์-ทรี จากผลงานวิจัยที่ผ่านมาของกรมวิชาการเกษตรพบว่า การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินช่วยเพิ่มผลผลิตอ้อยมากที่สุด และยังพบว่า ปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์-ทรี สามารถใช้ผสมผสานร่วมกับปุ๋ยเคมีเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโต เพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตอ้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันมีเครื่องหยอดแบบผสมแม่ปุ๋ยในตัวที่สามารถใช้กับการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินและฝังกลบในตัวได้ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนเกษตรกรให้หันมาใช้ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินมากขึ้น ถือเป็นหลักการทำงานเกษตรแบบแม่นยำ เป็นการใส่ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ช่วยให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิตอ้อยได้

2. ปัญหาขาดแคลนแรงงาน และมีค่าจ้างแรงงานสูง ในขั้นตอนการเก็บเกี่ยวผลผลิตอ้อย โดยมีต้นทุนค่าเก็บเกี่ยวอ้อยเฉลี่ยร้อยละ 35 ของต้นทุนรวมทั้งหมด ซึ่งเกษตรกรชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่เป็นรายย่อย เป็นแปลงขนาดเล็ก ทำให้อ้อยถูกตัดด้วย เครื่องสางใบ หรือเครื่องจักรกลเกษตรขนาดใหญ่เข้าไปทำงานได้ไม่สะดวก เกษตรกรต้องใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวเป็นหลัก ทำให้ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในการเก็บเกี่ยว เนื่องจากหาแรงงานยาก ค่าจ้างแรงงานแพง จึงมีการเผาอ้อยก่อนเก็บเกี่ยวเพื่อความสะดวกในการเก็บเกี่ยว เนื่องจากสามารถเก็บเกี่ยวได้ปริมาณมากและใช้เวลาน้อยกว่าตัดอ้อยสดที่ต้องเสียเวลารีดใบออก การตัดอ้อยไฟไหม้นอกจากจะทำให้เกิดการสูญเสียน้ำหนักผลผลิตและคุณภาพความหวานแล้ว ยังทำลายอินทรีย์วัตถุที่ควรกลับคืนสู่ดินลดลงถึง 10% และการที่ไม่มีเศษซากใบอ้อยคลุมดินทำให้ดินสูญเสียความชื้นได้ง่าย ทำให้ดินเกิดปัญหาดิน

แน่นทึบ รากอ้อยเจริญเติบโตได้ไม่ดี ยังทำให้หนอนกออ้อยเข้าทำลายอ้อยต่อมากกว่ามีใบคลุมถึง 40% รวมทั้งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดภาวะฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ส่งผลเสียต่อสุขภาพ จากข้อมูลรายงานการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย ปี 2564/65 พบว่า สัดส่วนอ้อยไฟไหม้ของทั้งประเทศไทยร้อยละ 37.50 โดยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนอ้อยไฟไหม้สูงสุดร้อยละ 53.62 ดังนั้น แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ การส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร เช่น เครื่องสางใบอ้อย รถตัดอ้อยขนาดเล็ก เครื่องสับกลบใบอ้อยระหว่างแถวอ้อยต่อ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยลดปัญหาขาดแคลนแรงงาน ปัญหาเกิดภาวะฝุ่นละอองขนาดเล็ก สามารถผลิตอ้อยในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความยั่งยืน

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานและการเผาอ้อยได้
2. เพิ่มคุณภาพและปริมาณผลผลิต และลดต้นทุนการผลิตอ้อยลงได้
3. เกษตรกรได้ผลตอบแทนสูงสุดนำไปสู่การผลิตอ้อยที่ยั่งยืนต่อไป

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เกษตรกรผู้ปลูกอ้อยจังหวัดสุรินทร์ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เกิดความยั่งยืนในการผลิตอ้อยในพื้นที่

(ลงชื่อ)

(นายสุชาติ แก้วกมลจิต)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) 18 / มิถุนายน / 2566